

Jedan od pet telepsihijatarata na svijetu, u cilju promicanja mentalne higijene te inspiriran pr

Edita BURBURAN

Nekadašnji riječki student medicine Davor Mucić jedan je od pet telepsihijatarata na svijetu, odnosno istinski je pionir u liječenju osoba sa psihičkim problemima na daljinu. Život ga je na neobičan način odveo u Dansku, gdje je prije dvadesetak godina osnovao kliniku Mali princ. A priča o liječenju na daljinu nametnula se sama.

U ratno i poslijeratno vrijeme u Danskoj se zateklo puno izbjeglica, a mnogi i s problemima s kojima su se psihički teško nosili. Zbog nepoznavanja jezika nisu se mogli najuspješnije liječiti kod tamošnjih psihijatarata, a uz prevoditelje je bilo prekomplikirano. Ta je okolnost bila zaslužna za životnu prekretnicu tada mladog psihijatra Mucića. Danas, nakon više od dvadeset godina prakse, osim što se zalaže za uvođenje telepsihijatrije kao obavezan predmet na fakultete, kad god može radi i na promidžbi mentalne higijene. Slično je razmišljao i kad je odlučio izdati prvi kantautorski album u kojem je spojio ljubav prema glazbi, te znanje i iskustvo psihoterapeuta. Pjesme koje je napisao i komponirao uglavnom su nadahnute pričama njegovih pacijenta, ali i njegov intimni katalizator.

U pogledu promidžbe mentalnog zdravlja za koje se psihijatar Mucić već godinama zalaže, prije nekoliko godina surađivao je i s glumicom Ksenijom Prohaskom na predstavi »Odakle ste vi, gospodo«, a tu je i recentni dokumentarni film »Mali princ telepsihijatrije« koji otkriva raznolikost osobnosti Davora Mucića kao psihijatra, skladatelja, tekstopisca te modnog dizajnera jer sve što nosi na sebi sam kreira, a onda to indijski krojači i sašiju.

Životna prekretnica

Izdali ste kantautorski album na kojem ste surađivali s vrhunskim glazbenicima, koliko dugo ste radili na projektu, kako ste došli na tu ideju?

- Kako mi je bilo neugodno isfuravati svoje ime u okviru kreativnosti koju pisanje pjesama za pjevanje podrazumijeva, krajem devedesetih sam smislio pseudonim Mali Princ. To je ujedno bio i naziv humanitarnog projekta s ciljem pomoći djeci bez roditelja. Ideja za takvu inicijativu nastala je kao rezultat mog višegodišnjeg rada s našim izbjeglicama u Danskoj. Kroz razgovore s pacijentima, shvatio sam da su u ratu svi propatili, neovisno o svom imenu ili porijeklu. Smatrao sam da djeca koja su ostala bez roditelja zaslužuju bolju budućnost pa sam 1999. pokrenuo humanitarni projekt Mali Princ kako bih pokazao da je zajedničkim snagama moguće napraviti nešto dobro i korisno. Dobio sam pomoć danske podružnice UNICEF-a kroz opremu za tjelesni odgoj i kompjutore u vrijednosti od 20.000 eura, a projekt je okupio više od stotinu umjetnika iz regije, ali i iz Danske, Švedske, Jamajke... Nije bilo jednostavno doći u kontakt sa svima i na brzinu realizirati zamisao. No, bilo je lijepo doživjeti pristanak mnogih kojima sam se obratio. Esma Redžepova, svjetska kraljica romske glazbe, rekla je: »Ne bih ti ja, Davore, pjevala za sve pare ovog svijeta, ali ovo što

DAVOR MUCIĆ

spojio ljubav
prema glazbi
i iskustvo
psihoterapeuta

Čovjek više voli slatku laž od gorke istine

Nije stigmatizirajuće otići kirurgu plastičaru pa onda brže bolje cijelom svijetu pokazati kako izgledaju nove usne, grudi ili nos. A za to je, isključivo, zaslužan kirurg, a ne pacijent. Deformacijama u našim glavama ne bavimo se sve dok vrag ne odnese šalu i »dotjeramo cara do duvara«. Jer za rad na sebi treba, prije svega, osvijestiti problem, a onda se, uz pomoć terapeuta, uhvatiti u koštac s time

